Ч. 84. Неділя 28 (15) цьвітня 1912. Рік XXII.

Зиходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна.— З парляментарних комісий.— Італіяньско-турецка війна.

На передвчерашнім засіданю президент подав до відомости, що бар. Рольсберґ (ческий аґрар.) зложив мандат. Потім приступила палата до продовженя першого читаня предложень про адвокатску і нотарияльну ординацию та про покутних писарів.

По промові п. Гляднїка (слов. народ.) вибрано ґенеральних бесідників „за“ п. Офнера, „против“ п. Штеклера. По їх промовах приділено їх предложене правничій комісиї.

Відтак прийшло II. читане предложеня в справі підвисшеня вільної від екзекуциї мінімальної платні.

Промавляв п. Зеліґер, після чого дискусию замкнено. Ґенеральний бесідник „против“ пос. др. Цегельский поставив резолюцию взиваючу правительство, щоби екзекуцийним органам, особливо у всхідній Галичинї наказано, щоби точно придержували ся постанов § 251 і 252 екзекуцийної ординациї. Проєкт закона ухвалено в II. і III. читаню разом з резолюцию дра Цегельского.

Відтак по черзі принято без дискусиї в II. і III. читаню ухвалений палатою панів закон про признане сторонників ісляму ганефітицкого віроісповіданя релїґійним товариством.

Опісля наступила дискусия над наглостию внесеня в справі реформи домово-чиншового податку. Пос. Дінґгофер мотивував наглість внесеня. На тім засідане замкнено.

На згаданім засіданю вибрано членів водної комісиї та доповнено вибір членів до спільних делеґаций, вибрано іменно п. Романчука на місце уступившого ізза недуги дел. Цеглиньского.

Внесеня п. Д'Ельверта в справі почину будови каналу Дунай-Одра з розгалуженем Берно Люнденбурґ передано водній комісиї.

Серед впливів находить ся інтерпеляция п. Райцеса і тов. в справі невзглядненя жидівского населеня в проєктї галицкої соймової виборчої реформи.

В склад водної комісиї з Ґаличини увійшли посли: Анґерман, Будзиновский, Цеглиньский, Чайковский, Дашиньский, Ґломбіньский, Голубович, Кендзьор, Лео, Роснер і Зеленевский.

На вчерашнім засіданю президент подав до відомости подяку італіяньского міністра заграничних справ за співчуте палати, висказане з нагоди замаху на італіяньску королівску пару. Пос. Евген Левицкий зложив мандат як другий заступник члена делеґациї. Палата приступила до дневного порядку, до нарад над справозданем комісиї про справи державних урядників о законнім управильненю авансу канцелярийних помічників і становища і плати канцелярийних официянтів.

Промовляв цілий ряд бесідників, між иншими міністер справ внутрішних Гайнольд, котрий спротивив ся деяким за далеко ідучим внесеням і ґенеральні бесідники пп. Брайтер і Буржіваль. Відтак відослано справоздане до комісиї.

Палата приступила відтак до дальшої дискусиї над наглячим внесенем в справі реформи податку домово чиншового. По промовах пп. Бехлього і Шірфа дискусию перервано.

Слїдували відтак відповіди на інтерпеляциї міністра оборони краєвої ґен. Ґеорґіого.

Заступником члена делеґациї на місце п. Евгена Левицкого вибрано п. Костя Левицкого.

На тім засідане закрито. Слїдуюче ві второк о год. 11 рано.

У войсковій комісиї п. Тресіч-Павічич поставив внесене з візванем до правительства, щоби оно предложило комісиї докладний перевід тексту войскових законів, предложених угорско-хорватскому соймови, та щоби до того часу відложено наради. Предсїдатель Поґачнік заявив, що се внесене піддасть під голосоване по покінченю загальної дебати.

Міністер краєвої оборони ґен. Ґеорґі заявив, що система міліциї не була би для Австриї відповідною. Коли би заведено тілько

Весняні мельодиї.

(З росийского — М. Ґоркого).

В огороді за вікном моєї хатини, по нагих гилях акациї скачуть воробцї і весело цьвірінькають, а на даху сусідного дому сидить стара ворона і прислухуючись вороблячій розмові, поважно киває головою. Теплий воздух пересичений проміном сонця вносить до моєї комнати кождий звук з надвору. Чую скорий і боязливий шепіт потічка і розумію, о чім гуторять голуби на ґзимсї мого вікна. Разом з подувом весни вливає ся менї в уха єї музика.

— Чик-чирик! — говорить старий воробець, звертаючись до товаришів. — Отсе знов ми діждали весни.... Може не правда? Чик-чирик!

— Фа-акт, фа-акт, — відзиває ся ворона і витягає шию....

Знаю добре сего птаха: звичайно говорить коротко і не инакше, як потакуючо. З природи она дурна, однак в суспільности птахів займає сьвітле становище. Кождої зими уряджує вечерницї в честь старих голубів. Знаю також і воробця: сей хоч на око уходить за легкодуха, а навіть за лїберала, однак в дійсности є мудрим. Він скаче довкруги ворони і на позір повний для неї поважаня, але в глубинї душі ховає єї вартість і часто оповідає о бій цікаві історії...

На ґзимсї молодий голуб запевняє свою подругу словами: „Умру, умру з розпуки, наколи не будеш менї взаїмною“.

— Увірите панї, чижи прилетіли! — говорить воробець.

— Фа-акт!

— Прилетіли, кричать, скачуть, щебечуть... Дуже неспокійні птицї!... І самиці показали ся за ними. Вчера я запитав одного жартом: „Пощо ви мої дорогі вернули?“ А він відповів менї зухвало.... Тим птахам зовсім чужа честь для стану, або становища в суспільности.

Між тим вилетів несподівано зза даху крук і заговорив півголосом:

— Прислухував ся я з обовязку службового розмовам мешканців воздуха, води і середини землї і слїдив уважно за їх поводженем і маю честь звістити, що чижі голосно щебечуть о близьким відновленю природи...

— Чик-чирик — закликав воробець і глянув неспокійно на денунциянта.

Ворона кивнула головою...

— Весна вже була і то була вже нераз! — сказав воробець. — А, що отже до відновленя природи... се не є... природна річ... лихе... наколи лише походить від тих властий, що можуть на се позволити....

— Фа акт! — додала ворона і обкинула товариство сердечним поглядом.

— До того мушу додати — говорив дальше крук, — що висше згадані чижі суть незадоволені задля мутної води в потічках, якою гасять спрагу, а до того они сьміють мріти навіть о волі!...

— А, та они так завсїгди, — закликає старий воробець. — Се спричиняє молодість, але в тім нема нічого небезпечного! Я, колись ріжнож в молодости мрів про неї... Розуміє ся, що тихо. Але се перейшло... Потім прийшла „она“ инша, більше реальна... ха, ха, ха!...

Гм! На гилях липи показав ся правдивий радник двора, снїгур і привитав товариство ласкавими словами:

— А не запримітили ви, панове, чого у воздусї?

— Віддих весни, ексцеленцие! — сказав воробець.

А ворона перехилила голову і закракала голосом подібним до блеяня вівцї...

Вчера говорив менї впливовий достойник пугач таке: — „Щось чую у воздусї!“ — а я єму відповів: — „Розгляньмо ся, застановім ся над всім. Що добре?...“

— Зовсім добре, — потвердив воробець. — Завсїгди ексцеленцие, треба заждати. Солідний птах так завсїгди робить.

На відталий зі снїгу загін злетів з неба жайворонок і скачучи по нїм, засьпівав в задумі:

— Ото повня своїм усьміхом гасить в горі тихо зьвізди... вже ніч блїдне, смерк конає і як лїд на сонци тає нічної хмари тяжка по-

прецизийну однорічну службу то по задержаню теперішного чисельного стану на воєнній стопі треба би контингент рекрута підвисшити принайменше тричі, що потягло би за собою ще більші кошти. Міністер мотивував конечність задержаня трилітної служби при кавалериї і кінній артилериї і завважав, що такі самі відносини панують в Німеччині. Міністер є того погляду, що наколи кавалерия краєвої оборони що до вправи має стояти на тій самій висоті що й решта армії, то і для неї невідкличною являє ся 3-літна служба. Дальше обговорював ґен. Ґеорґі потребу 4-літної служби в маринарці. Відтак обговорював службу однорічних добровольців і справу пільг, обнятих войсковим законом. Висловив вдоволене, що майже всі дотеперішні бесідники підносили важність достаточного і добре виобразованого підофіцирского корпусу. На будуче буде також потрібно тим підофіцирам, що довше служать, підчас служби і по виступленю з неї, запевнити відповідні користи і заповів дальші виясненя в тім напрямі в подрібній розправі. Вкінци впевнив міністер, що майже всі бесідники приняли основи предложень прихильно, а там де виявила ся опозиция, викликали єї головно взгляди політичної та національної натури. В виду того, що в армії нема політики, а зміцнене єї лежить в інтересі всіх народів в Австриї, міністер апелює до всіх послів, щоби явились за переходом до подрібної дебати.

Показує ся в практиці нагляднійше, як в теориї, що замкнене Дарданелів приносить державам, особливо Росиї і Анґлиї, необчислимі шкоди і що, коли би довше тревав воєнний стан на дарданельских водах, то в першій мірі Росиї грозить поважна фінансова криза.

Тому то, як доносять з Константинополя, поробили представителі анґлійского і российского правительства відповідні заходи у турецкого правительства що до отвореня Дарданелів. Российский амбасадор мав навіть загрозити, що на случай дальшого замкненя Дарданелів зажадає российске правительство заплати відшкодованя для российскої торговлі.

Новинки.

Львів, 27 цьвітня 1912.

— **Іменованя і перенесеня.** Пан Міністер рільництва іменував комісарів лісництва I кл. Конст Гукевича в Опаві і Роберта Вільчека старшими комісарями лісництва; — в етаті урядників рахункови дирекції домен і лісів іменував ревідента Іпол. Скульского радником рахунковим і официяла Віктора Юрисговского ревідентом рахунковим. — П. Міністер скарбу іменував радника рахункового Йос. Байхарского в етаті департ. рахунк. краєв дирекції скарбу у Львові старшим радником рахунковим. — П. Міністер справедливости переніс судию дра Корнила Могильницкого з Серета до Unter-Weissenbach на Буковині.

— **Відзначене.** Президия п. к. Намісництва признала Василеви Скоплякови, емеритованому учителеви надодному 1-клясової школи в Завишни в окрузі сокальскім, за 40-літну вірну службу почетну медаль установлену в нагоди 50-літного ювилея володіня Є. В. Цісаря.

— **Ліцитация.** Дня 3 мая 1912 о годині 9 відбуде ся в магазинах товарових стациї Стрий публична ліцитация невідобраних товарів, як: вино, горівка, чеколяда, оцет, мило, фарби, товари блаватві, убраня, чоботи, меблї, порожні бочки і т. п., о скілько ті товари в тім часї не будуть відобрані.

— **Участники евхаристийного конґресу у Відни** будуть могли користувати ся значними знижками ціни їзди на австрийских державних зелізницях, на деяких угорских зелізницях і на кораблях тов-а плавби на Дунаю та австрийского „Льойда“. Знижки виносять:

I. На зелізницях. 1) Їзда I. і II. кл. на віддаль понад 50 клм.; а) звичайними поїздами за заплатою половини ціни їзди поспішного поїзда; б) поспішними поїздами та заплатою цілої ціни їзди звичайного поїзду. 2) Їзда III. кл. на віддаль понад 50 клм., чи то звичайними, чи то поспішними, поїздами за заплатою половини ціни звичайного, взглядно поспішного поїзду. До їзди експресовими і люксусовими поїздами нема ніякої знижки. Поодинокі комітети товариств повинні подбати о окремі поїзди, при чім будуть мати великі полекші. Зі знижок могуть користуватись ті участники, що викажуть ся відповідними остемпльованими леґітимациями, які дістануть при зголошеню в осередній канцеляриї евхаристийного конґресу.

II. Знижки на кораблях тов-а плавби на Дунаю: 1) Для участників конґресу в гуртах що найменше 30 осіб дає тов-о плавби 50% знижки там і з поворотом на всіх лініях дороги того тов-а; 2) Менші гуртки, як також і поодинокі участники конґресу мають такі знижки: а) для їзди I. кл. за заплатою II. кл., б) для їзди II. кл. за заплатою III. кл., в) для їзди III. кл. за заплатою половини II. кл. Також і ту подорожні мусять виказати ся леґітимациями.

— **Важне для Буковинців.** Із сирітского фонду др. Василя Воляна є до роздачі 29 стипендий по 300 К річно для сиріт, що ходять до народних чи господарских шкіл, або вчать ся ремесла. Стипендиї дістануть сироти рускої народности, прав. або гр.-кат. віри, що є родом із повітів черновецкого, кіцманьского, вашківского, вижницкого і заставнецкого, яким ще не минуло 14 років. Подаватись треба до 20. мая с. р. через дотичне староство і залучити до просьби метрику та посьвідку приналежности до одної з громад сих повітів.

— **Пяним конем убитий.** З Нароля доносять про таку подію: Кілька днів тому насад Жид дрожкар Альтман, хотячи продати коня, напоїв єго горівкою, щоби він тим способом видаєв ся ліпшим до запрягу. Єсть то звичай практикований у Жидів пачкарів, котрого й нас уживають. Пяним конем зачав їздити шаленим чвалом по ринку і наїхав на господаря Ст. Мариніча, котрий нещасливим случаєм дістав ся під кіньскі копита і майже таки на місци закінчив житє, бо кінь розчерепив єму голову і страшно потратував. Жид убийник, хотячи уйти кари, ховав ся у свояків, але жандарм Червенак вислідив єго криївку — пивницю і арештував. Господар Мариніч полишив осьмеро незаосмотрених дітий.

— **Живцем спалений.** Сими днями наспіла була з Вадовиць в західній Галичині вість, що в селі Возніки згоріла стодола а в ній згорів і господар Срокош, котрий мабуть сам спричинив огонь, бо підпивши собі положив ся в шопі а закуривши циґаро заснув. Від циґара мав займити ся огонь. Слідство однак викрило в сій подиї страшний злочин. Жінка Срокоша, Франціска жила з мужем вже від довшого часу в незгоді і постановила позбути ся єго. В тій цїли при помочи своєї приятельки якоїсь Анни Балисової споїла мужа горівкою а відтак завела до стодоли і коли він заснув, облила нафтою і підпалила а щоби здавало ся, що огонь пішов від циґара, то коло спячого поклала надкурене циґаро. Обі женщини арештовано і відставлено до суду.

— **Дрібні вісти.** В лютім с. р. надано у Львові 4,666.917 звичайних листів, 6,773.063 карт кореспонденцийних, 189.685 рекомандованих листів і 4,776.811 примірників ґазет. — Чутка, яку пустила одна з львівских ґазет, мов би то аґент торговельний Федорович спроневірив значнійшу суму гроший і втік зі Львова з якоюсь каваркою, показала ся неправдивою і спричинила, як вже звістно, самоубийчий замах жінки невинно посудженого. — В суді повітовім у Львові відбула ся розправа против селян з Запитова, Коцюби і Сениці з москвофільского табору і обох засуджено на 5 днів арешту з заміною на грошеву кару за незаконне скликуванє віча дня 25 січня с. р. Третий обжалований, звістний москвофільский аґітатор, бувший професор Ґецев, не явив ся, бо виїхав до Тріполіса, так бодай доносить „Прікарпат. Русь“. — Фірми Бубеник-Гавсер в Чернївцях і Фроїм Райх в Розвадові збанкротували. — Жінка, котру оногди убив самоїзд п. Ріхтмана на улици Городецкій, називала ся Катерина Шмек, мала літ 65 і була жінкою зарібника з Замарстинова. Свидки кажуть, що Ріхтман їхав шаленим розгоном і се спричинило катастрофу в хвили, коли він хотів трамвайний ваґон виминути.

волока. Як легко і як солодка повна надії грудь, співає пісню радости і свободи!...

— Се що за птах? — запитав, приглядаючи ся снігур.

— Жайворонок, ексцеленцие, — відповів гордо зпоза комина крук.

— Поет високоповажаний пане, — додав воробець.

Снігур, придивляючись жайворонкови, говорить: — Гм... такий сірий... співак... Він, як мені здаєсь, порушає тему волі, сонця, так?

— Так, ексцеленция, — потвердив крук, — занимає ся він розбуджуванєм безпідставних надій в серцях молодих птахів.

— Дурне!

— Се дійстно дурне! — сказав воробець. — Воля, ексцеленцие, є щось необмежене і так скажу невловиме.

— Та-ж ти, коли не милю ся... ти сам до неї накликував!

— Фа-акт — заговорила нараз ворона.

Воробець змішав ся... — Справді, ексцеленцие, колись накликував, але тихо...

— А! се ніби як?

— По обіді, ексцеленцие!

— Як отже?

— Тихо я сказав: най живе воля! і сейчас додав: в границях леґальности...

Снігур глянув на крука.

— Правду говорить, ексцеленцие — відповів крук

— Я, ексцеленцие, є надворним воробцем, тому і не можу позволити собі на поважні зносини з мріями о волі, бо та квестия не є вписана на листу випрацьовуваних через секцию, в якій маю честь служити...

— Фа—акт — закракала ворона. Сей птах все все лишень потакує...

А пливучий за огородом потічок, згадував в своїй тихій пісни про свою будуччину і про ріку, з якою зійде ся в цїли дороги.

— Широкі, бистрі приймуть нас филї, кріпко обіймуть і занесуть в глубоке море. А звідтам взнесе нас горяче сонце промінем в гору. Потім спадемо на землю; зимною росою, густим дощем або платками снїгу.

А чарівне сонце, лагідне сонце весни, радує ся на ясній небі радостию божества, повного любови, палаючого бажанєм творення.

Міжтим в куті саду на гилях старої липи розсїло ся стадо чижиків, а один піднесеним голосом заспівав пісню про Буревісника:

— Над поверхнею мора, вітер жене хмар громади. А між морем і хмарами летить гордий Буревісник.

— То крилом торкне ся филї, то як стріла в небо мчить. Кричить Буревісник і в єго тім грізнім крику чують приход бурі зі страху втікають птахи. Лише гордий Буревісник літає сьміло над филями моря!

Темнота заляла безодню, а филї співають і танцюють на стрічу бурі.

— Гуде грім. Филї ведуть спір з вітром, а він пориває їх в свої сильні обійми і з розгоном мече на прибережні скали. Наче чорна блискавка перемчить Буревісник, наче стріла перетне хмари, крилом торкне піни филь. І літає наче демон, гордий, чорний демон бурі і сьміє ся, і плаче разом. Плаче з радости, а сьміє ся з хмар!...

— Чуйний демон в силї грому, давно вже умучене почув, та він знає, що не вкриють хмари сонця, нї не вкриють!... Понад безоднею висять хмар громада. Море гасить в своїх филях іскорки блискавиць, над ричачим з гнїву морем, се подібний крик пророка:

— Нехай сильнїйше загремить буря!

— Нещаслива пригода. Межи два вози трамваю дістав ся вчера по полудни коло костела сьв. Єлисавети фабрикант з Відня, Армін Кон, в хвили, коли хотячи сісти до передного ваґона, станув на ступени задної плятформи.— Вози рушили — як каже Кон — без даного сиґналу, а він впав із задної плятформи і дістав ся перед передні колеса другого воза. На щасте дошка охоронна не пустила єго під колеса, але все таки подерло на нім одіж і потовкло так, що треба було завізвати на поміч поготівлю ратункову, котра подала єму першу поміч. Кон каже, що буде через довший час нездібний до роботи і зажадає відшкодованя.

Господарство, промисл і торговля.

— Розписанє оферти. В часописи „Gazeta Lwowska" оголошує ц. к. Дирекция зелізниць державних у Львові офертову роздачу підмурованя оборотниці для льокомотив о промірі 17 м. на стациї Перемишль.

Оферти належить вносити найдальше до 7. мая 1912 до 12 години в полудне.

Близші услівя і пляни будови можна переглянути у відділї для консервациї і будови ул. Красіцких ч. 5. III. поверх, двері ч. 309, де можна також дістати формулярі на оферти.

Цїна збіжа у Львові.

дня 26-го цьвітия:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10 50	до	11·—
Жито	8·50	„	9·—
Овес	8·80	„	9·30
Ячмінь пашний	8·—	„	8 50
Ячмінь броварний	8·50	„	9·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	8·50	„	14 —
Вика	11·—	„	12·—
Бобик	8·50	„	9 —
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	70 —	„	85·—
Конюшина біла	110·—	„	150
Конюшина шьведска	90 —	„	100·—
Тимотка	65 —	„	75·—

Телеґрами.

Відень 27 цьвітня. Цісар відобрав нинї перед полуднем в Шенбрунї присягу від нового угорского президента міністрів др. Лукача, відтак від міністра скарбу Телеския і міністра Хорватиї Йосіповіча. Опісля приняв монарх новозаприсяжених міністрів на окремих авдиєнциях. З черги наступили авдиенциї міністрів, котрі позістають і дальше в кабінетї. Наконець відбула ся пращальна авдиєнция попередного премієра ґр. Кін-Гедерварія.

Новий Їчин 27 цьвітня. Нинї в ночи помер посол до Ради державної і бурмістр Нов. Їчина, Яков Ульріх (німец. людов.).

Петербург 27 цьвітня. „Речь" доносить, що російскі капіталісти під проводом російскої фірми „Кіяхта" наміряють дати Монґолії позички, за котру зажадають забезпеченя в формі концесиї на копальнї золота. Правительство російске не противить ся тому.

Ст. Люїс 27 цьвітня. В виборах делеґатів в удільній державі Міссурі побідив Рузвельт.

Атини 27 цьвітня. Королївским декретом відрочено отворенє палати послів на цїлий місяць.

Атини 27 цьвітня. Прибуло тут 17 кретийских послів, щоби взяти участь в засїданях грецкої палати послів. Инші посли приїдуть в понеділок. Жителї Атин роблять приготовленя, щоби їх приняти овацийно.

Надіслане.

— Дирекция української торговельної школи Тов-а „Просьвіта" у Львові (ул Льва Сапіги бічна ч. 1) подає до відома, що при сїй школї є до обсадженя стала посада учителя фахових предметів (бухальтерка, кореспонденция, купецка мат. і т. д.) від 1 вересня 1912 р. Платня сеї посади є рівна платнї учителїв середних шкіл IX ранґи. Від кандидатів вимагає ся учительского іспиту для 2-клясових торговельних шкіл. Кандидати посїдаючі услівя без іспиту, можуть бути приняті провізорично під услівєм, що зобовяжуть ся вложити вимаганий іспит в означенім управою школи речинци Подания вносити до Дирекциї заведеня найдальше до 1 червня с. р. Туди належить також звертати ся за інформациями. — Роман Заловецкий директор.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·35, 3·40, 8 22, 8·35, 2·05 §), 2·45, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, 7·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §2·16, 2·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: 2·50, 6·10, 9·15, 9·37, 2·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58*), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. *) до Ходорова кождого попередного дня перед недїлею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в недїлї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче":

До Підволочиск: 6·25, 10·55, 2·29 *), 2·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і недїлю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова 2·22, 5·45, 7·25, 8·50, 10·05, 1·10*), 1·30, 2·00§), 5·40, 7·25†), 8·25, 9 50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, 1·50§), 2·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: 12·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), 1·55, 5·52, 6·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по недїли і сьвятї.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9 55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4 20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче":

З Підволочись: 7·01, 11·11, 1·36*), 2·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.
що дня: від 1/6 до 31/8: 8·29, 11·00, 3·42, 5·17, 9·30.
в недїлї: від 1/5 до 30/9: 7·43.
в недїлї і сьвята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1·40.
від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·30.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.
в недїлї і сьвята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10·10.

З Любіня: в недїлї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і недїлю: 12·16

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.
що дня: від 1/6 до 31/8: 7·22, 10·05, 2·35, 6·31, 8·35.
від 1/5 до 15/9: 4·21.
в недїлї і рим. кат. сьвята: від 1/6 до 31/8: 12·30.
від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 10·15, 3·03.
в недїлї і рим. кат. сьвята: від 5/5 до 8/9: 1·26.

До Любіня: в недїлї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 2 40.

Поїзд поспішний зі Львова до Підволочиск відходить о годині 2 мін. 16 пополудни з перону 2, Нр. сходів II.

Поїзд особовий зі Львова до Красного відходить о годині 2 мін. 50 по полудни із заходного тору перону 4 Нр. сходів IV.

Поїзд особовий зі Львова до Станиславова відходить о годині 2 мін. 35 по полудни з перону 3 Нр. сходів III.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

Роман Сїрецкий і Сп.

головні аґенти

компанії Canadian Pacifik Railway та Північно-німецкого Льойда

Сірiar

Позір Буковинці!

Позір Галичане!

Хто хоче їхати

до

Канади Америки, Арґентини і т. д.
дешево, добре та без пересїданя скорими, почтовими пароходами на Антверпен, Брему, Гамбурґ, Ротердам і т. д.; хто хоче без клопоту заїхати на місце

Америки, Канади, Арґентини і т. д.
з Бреми просто без пересїданя, славними цїсарскими кораблями „KAISER-SCHIFFE" добре, виґідно та дешево

най пише по поясненя до подорожі та най посилає завдатки на шифкарту

до одинокої рускої аґенциї Бюра подорожи „Сьвіт" Романа Сїрецкого і Спілки Чернівцї, ул. Кохановского ч. 1.

або

до Ґенеральної Аґенциї Північно-німецкого Льойда, Львів, ул. Городецка ч. 93.

Михайло Скірка

римар і сїдельник

у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручає богатий вибір сїдел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всїлякі вироби зі шкіри.

Цїни приступні.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних:

До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Ловиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527